

високу адаптивність і відкритість до інновацій, що забезпечує її сучасність і конкурентоспроможність у глобальному інформаційному просторі.

Узагальнюючи викладене, можна зробити висновок, що digital-комунікація є ключовим чинником формування нових дієслівних структур у сучасній українській мові. Її вплив проявляється у морфологічному засвоєнні іншомовних основ, зміні семантичного спектра дієслів, появі нових словотвірних моделей і переосмисленні традиційних мовних норм.

Література

1. Стишов О. А. Динаміка лексичного складу сучасної української мови (на матеріалі мови засобів масової інформації 1990–2000-х років). Київ: Вид-во КНЛУ, 2012. 312 с.
2. Клименко Н. Ф. Сучасні процеси в українському словотворі. Київ: Видавничий дім Д. Бураго, 2015. – 256 с.
3. Мацько Л. І. Мовна особистість у цифрову добу: комунікативні трансформації. Київ: Логос, 2021. – 198 с.
4. Шевченко Л. І. Словник українських інтернет-неологізмів. Київ: Інститут філології КНУ ім. Т. Шевченка, 2020. 142 с.
5. Frumkina A. *Mediensprache als varietaten-mix Правове життя сучасної України : у 2 т. : матер. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 17 трав. 2019 р.) / відп. ред. Г. О. Ульянова. Одеса : ВД «Гельветика», 2019. Т. 1. С. 659–661.*

Чупрун Вікторія

Науковий керівник: д. пед. н., проф. Цокур О.С

Міжнародний університет

КРЕАТИВНІСТЬ ЯК КЛЮЧОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ У ПІДГОТОВЦІ СУЧАСНОГО ФІЛОЛОГА

Креативне навчання передбачає розвиток ключових компетентностей ХХІ століття, тобто критичного мислення, творчої ініціативи та здатності до інновацій. Концепція та поняття творчого мислення у підготовці студентів

філологічних спеціальностей бакалаврського освітнього рівня є багатоаспектною, різнобічною і досліджується в межах психологічної, педагогічної та лінгвістично-дидактичної наукових галузей [1]. У межах парадигми психологічного підходу творче мислення визначається як здатність особистості генерувати нові, оригінальні ідеї, відходити від стандартних схем аналізу інформації, проявляти гнучкість і незалежність суджень. Вчені, зокрема Дж. Гілфорд та Е. Торренс, виділяють такі характеристики креативності, як дивергентне мислення, багатовимірність та образність, асоціативність та вміння комбінувати звичний зміст у нестандартний спосіб. Для майбутніх фахівців-філологів це означає не лише здатність продукувати нові значення, а й інтерпретувати, тлумачити художні та лінгвістичні явища з різних поглядів, виявляючи в них приховані семантичні зв'язки та підтексти.

Педагогічний підхід до розуміння креативного мислення пов'язаний з потребою у створенні належних умов освітнього середовища, яке б стимулювало у студентів пізнавальну активність, простір для самовираження та вияв творчої ініціативи. Сучасні педагоги (С. Сисоєва, О. Савченко) відзначають, що розвиток креативного мислення можливий за умов впровадження проблемного та проектного навчання, застосування діалогічних методів, ситуацій вибору та інтелектуальних експериментів [2]. Для студентів бакалаврських програм з філології важливою є та діяльність, під час виконання якої вони не лише відтворюють набуті знання, а й аналізують авторські стилі, продукують власні тексти та дискутують щодо інтерпретацій художніх образів чи мовних явищ.

У лінгводидактичному аспекті креативне мислення розглядається як спроможність застосовувати мову для створення нових значень. Це проявляється у мовній гнучкості, умінні урізноманітнювати синтаксичні конструкції, у використанні мовних, міжтекстових та стилістичних технік. Науковці зазначають, що саме розвиток творчого мислення у студентів-філологів тісно переплітається з формуванням високого рівня мовної та культурної компетентності [3].

У рамках компетентнісного підходу креативне мислення розглядається як одна з провідних професійних компетентностей майбутніх філологів. Воно охоплює когнітивний компонент (знання мовно-літературних закономірностей), оперативно-діяльнісний компонент (вміння аналізувати, тлумачити та створювати різножанрові тексти) та ціннісно-мотиваційний компонент (прагнення до самовираження, духовної свободи та творчого пізнання).

Креативне мислення є необхідною компонентом професійної підготовки майбутніх бакалаврів-філологів, але для його розвитку важливими підставами є використання інноваційних навчальних методів, вирішення проблемних і творчих завдань, забезпечення активної мовленнєвої практики, побудова сприятливого навчального середовища. Подальші перспективи досліджень полягають у вдосконаленні ефективних методів розвитку креативного мислення та впровадженні цифрових інструментів для підтримки творчої діяльності студентів.

Література

1. Бабак І., Вольянська М. Креативне мислення - ключова компетентність педагога ХХІ століття. 2020. С. 33-41.
2. Сисоєва С. Педагогічна креативність: розвиток художньо-творчої компетентності педагога та учня. Київ : НПУ, 2021.
3. Collard P., Looney J. Nurturing creativity in education. *European Journal of Education*. 2014. Vol. 49 (3). P. 348-364.